

häwad. Suurem hulk arvab pöllutööd väga raskeks, mõned wiletsad endale teutuseks, kui wiskati, lüsi eh adra, kure tema fätte puutuks. Jüri oli faks last, üks neljateistkümnne aastane poeg. Kuštar, ja saheleistkümnne aastane tütar, Triju nimi, faks wane mat poega olid mõlemad surja röngede fätte surnud, kus sel aegl veel warju, röngede panemisne rahva keskil enamist arulinne osi oli. Jüri esimene mure majasse astudes oli, elumaja ja hooneid näiteks fortale seada, kus igalpool väga palju ripakile leidis, fest soht, mis wiimisel aegl puustus seisnud, tunnistas igaz sammu peal, et peremehe käsi ja film neist kaus gel olnud. Tuba esimesel fewadel istutas nii pere mees mõne õuna ja kirsipuu marja-puu põdesastega sellis õue aeda, ja paari tosinaid fenamaid mets-lehtispuid õue ümber warjuks, üteldes: „Puud kas wad rutumast kui inimesed! Ja kui mina ise neist üi ei peaks saama, siis saabab lapsed ja laste lapsed nii veifest iötutamise waewast kasu maitsema. Jätab taewane Isa mul elupäivi, kes teab, kas siis ne tänä istutud puulehetele warjus ma veel isegi laival päätsval vä sind keha ei wöiks farastada. Lihikene film, mis igas kohas ial kaugemale ei waata, kui oma ihikese elupääwade piireni! Mõnusam oleks igal tööl járeltulevat pölliwe meeletuletada, mis läbi lapsed isa hoolikku wirkusest önnistust saaksid.“ — Pilas mõisa teenistuses oli ta mõne saea rubla kasti nurka forjanud wanema pääwade tugiks, kus enam wöimalik ei olnud teenistust ettevõta. Se röhaegu

andis uue elamise hakatusel igapidi väga mõnusat abi. Jüri ootis paari hobusid, ühe mära ja ruuna, neli lehma, mõne lamba ja sea, et kui Jumal piukfest karja önnistust ja sigidust annaks, pärast kusfilt poolt enam puubust ei wöinud tulla. Piukfest mesipuu aed ehitati õue aea körwa, ühe weise ojakese ääre, mis õue alt mõõda, woodas ja veifest allika soontest lija leidis, et wesi kõige pouasemal survel seest ära ei kuiwanud. Mesilased armastatavad väga nii sugust ligistiku piukfest mee kohta. Kolm linnu-puud ootis peremees aeda, ja nimetas ühe naise teise poea, kolmandama jälle tütre õnne peale, et igaüks oma eest hoolt kuuaks. Pärast nimetud tallitusi hakas ta kõigest vähest sulase abiga pöldu harima, mis väga äravurnatud ja labja leidis, nõnda et esimesel aastal, kus veel omniaast käest sõnnifut ei olnud, suurt wilja-saagi lootust ei wöinud olla. Endine lohakane elamine, mis laua aega siin talus aset pidanud, andis kogemata sõnnifu abi, misga enam poole kesa wöös täita, kuhu sügise rufid tahtis fulwada. Igas kohas, hooneites, kus mõnes paigas vast jala sügavusel pörand nähtawale tõusis, hoonete ümber, õue peal ja aedade ääres leidis Jüri väga palju mädand risu ja puru, mis kõik wäljale weeti. Kus enne hau ja puu-wirnad seisnud, seal oli palju mädand laastu, oksade ja ekaste prügi maas, pealegi maapind prügi al audunud, nõnda et rohkem jala-sügavuselt rannimusat musta mulda andis, mis pöllule wiidi ja seal laialsi pülitati. Kül naersid Kongla mäe tepoisid mõõda käies kutsati Jüri uutvärtsi pöölu, kosutamist, aga päriskoha peremees ei vannud nende